

عنوان مقاله:

تحلیلی بر آثار شرط حفظ مالکیت

محل انتشار:

مجله حقوقی دادگستری، دوره 79، شماره 89 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سید محمدتقی علوی - استاد گروه حقوق دانشگاه تبریز

مرتضی اسدلو - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

قدر متیقن از شرط حفظ مالکیت در معنای عام آن تاخیر انتقال مالکیت است، اما شکل رایج این شرط که بحث‌های دکتترین و رویه قضایی خارجی عمدتاً بر آن متمرکز است مبتنی بر اثر تاخیری نیست، بلکه کارکرد آن تعلیق تملک مبیع است. در مقابل این شرط، مسیر نظام‌های حقوقی مختلف از هم جدا می‌شود. برخی از کشورها مانند فرانسه این شرط را پذیرفته‌اند اما با تفسیر مضیق و سختگیرانه موارد کاربرد آن را محدود کرده‌اند، در مقابل بعضی از نظام‌ها مانند انگلیس، حداقل در برخی از شرایط، این شرط را به رهن تفسیر می‌کنند و بدین عنوان معتبر می‌دانند. در نتیجه هرچند به طرفین اجازه فرار از قانونی را داده‌اند که ثبت حق رهن را الزامی می‌داند، اما دست کم مانع از آن می‌شوند که یکی از دو طرف بر خلاف آنچه قصد واقعی طرفین بوده است، چیزی بیش از یک حق عینی تبعی به‌دست آورد و خود را «مالک» بداند. هدف از تقریر این مقاله، بررسی تطبیقی آثار شرط حفظ مالکیت در حقوق فرانسه سردمدار حقوق نوشته از یک سو و حقوق انگلیس مظهر حقوق کامن لا از سوی دیگر و تطبیق این مطالعات با حقوق ایران است. بدین منظور در ابتدا مقدمه‌ای درباره ماهیت شرط بیان شده و سپس به بررسی آثار آن پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

شرط حفظ مالکیت، عقد بیع، حق عینی تبعی، تعلیق مالکیت، تاخیر مالکیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213998>

